

adás.

intézetét

tekben, elárusítja.

berendezési czikkek és anyagok

valok, gyászkoosik stb.,

teljes felszerelése

regül: egy berendezett

aktár

ivva

247. sz. ház is.

debreczeni asztalos-egylet

alota, kenyér-piacz.

1-10.

logadtatnak és pontosan eszközöltetnek.

ELŐNYOMDA, és KÉZIMUNKA

WITTMANN. Mindeneml. himzések illogadtatnak.

zdettt és készen himzett kézimunkákból.

HIVÁS... 10 órakor

gyűlésére.

ROZAT:

ett mérleg az 1892. évről, az arra vo-

a mérleg megvizsgálásáról. felmentvény megadása, az 1892. évi javasolt osztalék megállapítása.

kik a közgyűlésen résztvenni és szavazati egyreket — az alapszabály 29-ik cikke értelmében 10—12 óráig, délután 2—4 óráig a n átvenni ne terheltessenek.

az igazgatóság.

grovás márczius 5-től kezdve a társulat

Előfizetési árak: helyben, vagy postán küldve: Egész évre... 10 frt — kr. Félévre... 5 — „ Negyedévre... 2 — „ 50 „ Egy hóra... 1 — „

Alap szellemi részét illető minden közönmény a szerkesztőségbe (Nagy-uj-utca 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben: Tefegdi K. Lajos könyvtárában és a kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca 1702. sz. alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELELVEL

Hirdetési díj: Négy hasábolj... Hirdetést vagy reklámot... Nyilválti közlemények... Hirdetéseket... Kéziratok nem adótnak vissza.

A néptanítók Eötvös-alapja.

A mit törvény és egyes iskolai hatóságok megtagadnak a néptanítóktól, pótolni igyekeznek azt maguk a néptanítók, az öngyelézés gyakorlása által; segítségükre van a művelt társadalom is.

Az »Eötvös-alap országos tanítói egyesület«, melyet Péterfy Sándor ezeltől 18 évvel kezdeményezett s melyet a néptanítók java-sava lelkesen felkarolt s töle lehetőleg támogat, fennállása óta 470 tanítói család gondjait enyhítette, 33.875 frtot adván részint ösztöndíjak, részint segélyek alakjában a hozzá folyamodóknak. Ily módon 199 róm. kath., 102 ev. ref., 82 ág. ev., 10 gör. kath., 8 unit. és 69 izr. tanító, tanítónő és tanító gyermeke szeméből törülte le a nélkülözés okozta könyeket. Ezen kívül a »Tanítók orsz. Árvaházának« a költségeihez 1910 frttal járult, a »Tanítók Háza« alapjára 1303 frtot gyűjtött, saját alapjára pedig 48.937 frtot tökécsített.

Van az egyesületnek 30 tiszteletbeli, 750 pártoló, 1450 rendes, 32 alapító és 88 örökös tagsági díjat fizetett tagja. A mult évben befolyt adományokból 454 frt, tanító-egyletek évi járuléka — adományai — és gyűjtéseiből 226 frt, egyes iskoláknál elhelyezett perselyekből 35 frt, közíg. hatóságok gyűjtéseiből 80 frt, egyéb adakozásokból és gyűjtésekből 1365 frt; összes bevétel 12.480 frt, kiadás 9195 frt. A mult évi tiszta jövedelem 3285 forint; ebből ösztöndíjakra és segélyekre fordít 1500 frtot, a Tanítók orsz. Árvaházának alapjához ad 294 frtot, betegségben sinlődés rendes tagoknak nyújt 250 frtot, a beteg tanítók menedékháza alapjára tökécsít 150 frtot, a magyar Tanítók Hazának alapjához csatol 150 frtot, a Rökk Szilárd, Rökk Pál, Gyertyánffy, Lederer, Zirzen, Bekey, Örcley és Péterfy-féle alapítványok kamatai fejében kioszt 370 frtot; az egyesület tökécsített vagyonához pedig 551 frtot csatol.

Bármily szépnék lássék is az eredmény, mit a néptanítók »Eötvös-alapja« felmutat, még ma sem felelhet meg az igényeknek, melyeket a szegény tanítók és jelesen tanuló gyermekeik

irányában támaszthatnak. A tanítók tömege-sebb támogatására és a művelt közönség pártfogására van szükség.

Az »Eötvös-alap orsz. tanítói egyesület« feladatai közé tartozik az is, hogy létesítse a fő- és székvárosban a magyarországi tanítókházát, melyben az egyesület tagjainak felsőbb iskolákban, egyetemeken tanuló fiai részben ingyen, részben pedig mérsékelt díjért szállást kaphassanak, hogy otthona legyen a magyarországi néptanítók fiainak, ha a szülei házból, a család köréből idegen emberek között kell élniök, hogy hálék legyen Budapesten az országos jellegű tanítói egyesületeknek, — a melyben tanácskozásiakat megtarthassák.

Ennek a tanítói háznak felépítésére a magyar nemzet ezredéves fennállásának az ünnepét akarjuk felhasználni. Ha nem állíthat a nemzet, az állam az ezredéves ünnep alkalmára ezer népiskolát és kisdudóvotát, illő, hogy segítsék felépíteni a tanítók házát, mely áldást-hozó, maradandó emlék lesz hazánk ezredéves történelmében és azt bizonyítja, hogy a magyar nemzet méltán foglal helyet a kulturálmok sorában.

Más országok fővárosaiban, pl. Bécsben, Zágrábban, Berlinben is vannak ily tanítóházak és szegény sorsu tanulókról gondoskodó intézetek; illő, hogy legyen Magyarország fővárosában is. A tanítók azonban, általánosan ismert nyomoruságos anyagi helyzetüknél fogva, a maguk erejével nem képesek ezt a magasztos eszmét megvalósítani, kénytelenek az állam, a törvényhozás, a hatóságok és a nagyközönség jótékonyására apellálni.

Ha van egyesület vagy testület, mely a társadalom támogatását megérdemli, bizonyára a magyar tanítóóság, az, mely minden erejét, összes tehetségeit a nép nevelésének, oktatásának szenteli s arra munkál, hogy vallásos, erkölcsös, munkás és művelt legyen minden magyar és általuk virágzó, hatalmas és dicső az »imádott haza.«

Lakits Vendel.

A „DEBRECZEN“ TÁRCZAJA.

DALESTÉLYEN.

Minő dal ez? Minő csodás dal! Tűzrel, szilaj kardcsattogással. Ez nyelve harezának, az meg szemé fénye; Kuvargó lég szédületes örvénye.

Csak azt a dalt, csak azt zengjétek. Hallom s úgy érzem: lángja éget. És forr agyannak mindenik parányja, Vérem — hullámait pezsegeve hányja.

Körül-zsibong a mult emléke: Hős küzdelem, meg győvta béke. Fájó gyönyör e dalnak minden hangja, Egy óriás kor kedve és haragja!

Indom: hogy e dal szent örökség. Hogy unokák is zengedezétek, S gyuljon szívökben, a dalt énekelve, Dicső szabadság lángoló szerelme!

S nem forr-e szívünk mámorába? E dallal egg nagy korbá szállva? Melyben a tárogatók szava zengett, Megtépett zászlók szent foszlányá lengett.

Hallod-e? Paripák doboznak! Látod-e? Feggverek villognak! S Rákóczi látod-e ott seregében, Haragvó felleg villámütésképen?

S mi lett a villámás tűzből? Kihullt a kard hősök kezéből? ... Nem hallod-e a dalt, mely zugva zugja: Az eszme él és győzni fölkel újra!?

Óh halld e dalt! Mily óserővel Forr és dagad és égig nő fel!

Mondá: lehet-e a hősi nép elveszve, Melynek szívén ily dalt fakaszt az eszme?

II.

Rákóczi dala! Mely kincs van e névben, Nincs párja a föld, a bérez kebelében. Oh árva magyar, őrizd meg e kincset S fényét unokák unokáira hintsed.

Bár mostoha sors végkép kiraboljon, Gyilkúttal a vér patakokban omoljon: Rákóczi dalát ha te nem feleled, még Ott lesz a remény vigaszul, meg az emlék.

S majd, ha lobogódat porba tiporják És ha temető lesz újra ez ország: Fölszendül e dal s megnyílnak a sírok, És újra szabadság fegyvere villog!

Febr. 25.

Jánossy Zoltán.

Barsi József.

A kik 1850-ben és a következő években az olmuői vér kaszamátiában honserelmün-kért rabláczainkat csürgetők: most mindany-nyan gyászolunk. Mert azok sorából, kik együtt viseltük a nehéz rabságot, eltűnt egy ragyogó csillag, hazánk egyik legjobb fia, a tudomány fölkenjtje, a magyar irodalomnak egyik jelese, a rabkölészetnek tehetséges művelője: Dr. B a r s i J ó z s e f.

Mély megilletődéssel vettem a gyászlevelet, mely elmondta, hogy B a r s i J ó z s e f, a bölcsészet tudora, a magyar tudományos akadé-mia levelező, a természet-tudományi társulat rendes, a m. kir. statisztikai hivatal volt tagja, életének 83-ik évében, febr. hó 18-án, elhunyt.

B a r s i J ó z s e f sok oldalú és termékeny író volt. Nem is számítva angolból átdolgozott

A püspöki konferencia. A hercegr. budavári palotájában tegnap kezdődött a püspöki konferencia, melyen a püspökök Samassa József egri érsek, — báró Hornig veszprémi, Lönhardt erdélyi, Steiner székesfehérvári római katolikus és Pável Mihály nagyváradi görög katolikus püspökök kivételével mind megjelentek. A püspöki konferencia tárgya tudvaleg a pápához, a királyhoz és a kormányhoz intézendő feliratok szövege a kormány egyházpólitikai programja tárgyában, továbbá a kongrua-ügy. Az elnöki tisztelet Vasary Kolos bíboros hercegprímás tölti be, míg a jegyzőitendőket Fehér Ipolyannónhal-mi főpap végzi. Vaszari megnyitván az ülést, rövid imában áldást kért a megjelentekre. A konferencia elején az elnök hercegprímás felolvasta a pápa táviratát, mely köszönő válasz a konferencia üdvözlétére és áldást kíván a püspökök működésére. Ezután hosszas és beható tárgyalás alá vették a három feliratot. A tanácskozások során az összes résztvevő püspökök felszólaltak s több apróbb módosítást tettek a feliratok szövegén. A konferenciát, mely délután 2 óra tájt ért véget, folytatják.

Országgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, febr. 28.

A képviselőház mai ülésében befejezte a földmívelési tárca költségvetésének általános tárgyalását.

Az ülés elején Busbach Péter sürgős interpellációt jelentett be az árvíz veszély tárgyában.

A földmívelési költségvetés vitájában Hortoványi József pártönkivüli volt az első felszólaló, ki a kisbirtokosok hitelügyének rendezése ügyében szólalt föl s határozati javaslatot adott be, mely szerint utasítattik a kormány, hogy a kisbirtokosok mezőgazdasági és hitelszövetkezeteinek egyöntetű szervezése tárgyában még ez ülés-szakban tejeszzen be a kormány törvény-javaslatot.

B a k y István (függetlenségi) rámutatott azokra a nagy károka, melyeket a Duna okoz, ennek okai a szabályozásban követett hibák rendszertelenségek, melyeknek Pestmegye több népes községe, később talán más vidékek esnek áldozatul.

K u n Miklós (függetlenségi) sürgeti a gazdasági főintézet felállítását, vagy egy egyetem-nek gazdasági fakultással való kiegészítését. —

Megbotránkozva kérdi: vajjon hogyan egyez-tethető össze a vámközösséggel az, hogy az osz-trák tartományokban utávammal vámojják a magyar gabonát, de azt nem akarják tűrni, hogy mi hasonló eszközzel éljünk.

Ő is sürgeti, hogy a folyamszabályozás hibáit gyökeresen orvosolják. Elfogadja Lits Gyula határozati javaslatát, mert az csakugyan tűrhetetlen, hogy az a beceses lönyag, mely Magyarország vagyonának jelentékeny részét alkotja, közös katonák gondozására legyen bíz-va. Mindenből azt látja, hogy a közös vámerül-et és a bank gátolja mezőgazdaságunk fejlő-dését, mert a mig önálló bankunk nem lesz, addig nem adhatunk saját gazdáinknak olcsó hitelt. Minthogy erre nem nyujt kílátást a kor-mány, nem fogadja el a költségvetést.

H e r i c h Károly (horvát) Horvát- és Szlavonország számára is követeli a ma-gyar kulturpolitikát, mert ott kezdetlegesen a földmívelési viszonyok.

M o l n á r Jónás (függetlenségi) a román gabona vámentes behozatala ellen szólal fel és határozati javaslatot ad be, hogy a földmí-velési miniszter tegyen lépéseket a román gabona vámentes behozatalának azonnal való eltiltására.

Több szónok nem levén följegyezve, az elnök a vitát bezárta.

D á n i e l Ernő előadó azt fejtegette, hogy a mezőgazdasági helyzet nem olyan rossz, mert hiszen az adóhátralékok egyre fogynak, az adóképeség emelkedett, a kivándorlás sem bizonyítja a mezőgazdaság hanyatlását, mert akkor Oroszországból kellene a legtöbb ember-nek kivándorolnia. A legcivilizáltabb ország-ból vándorol ki a legtöbb ember. A román ga-bona behozatalát nem tartja célszerűnek meg-szorítani, mert másképen nem tarthatja fenn magukat a gőzmalmok, legnagyobb, fo-gyasztoink (Ellenmondások a szelső balon: Azért emelkednek a 100 frtos részvények 400-ra!)

B e t h l e n András gr. miniszterelnök meg-jegyzte, hogy a hitel ma már olyan olcsó, a milyent kívánhatunk, a földbirtokok árának emelkedése lehetővé teszi, hogy nagyobb jel-zálog kölcsönt kapjanak a gazdák. De rendezni kell azt a jelzálogon kívül eső hitelt, melylyel a vidéki takarékpénztárak üzerkednek s irás és

köztünk. Azóta folyton levelezünk egymás-sal. Álljanak itt leveleiből a következő sorok: 1891. »Saját kezemmel már nem irhatom e levelet, mert szemem egészen kifolyt, csak behorpadt pillája maradt meg, de azért sür-rön könnyez. Aláírásomat többé nem fogod láthatni, de azért vedd, mintha magam irtam volna.«

1892-ben márcz. 15-iki levelemre a többek közt a következőket írja: »Márcz. 15-én szolgá-lónk Pesten járván kérdezte tőlem, mi lehet oka annak, hogy Pesten minden magasabb házról nemzeti zászlókat lobogtat a szél? Megma-gyaráztam neki a nap jelentőségét és említet-tem, hogy a Tisza vidékén van egy öregjó ba-rátom, ki minden évben márcz. 15-ikére szo-kott nekem írni, megemlékezvén egyuttal ne-vennapjáról is; ennél fogva most is várók tőle levelet. Ma mikor a levelhordó belépett, eszé-be jutottak szavaim, s azzal adta át a levelet: »Itt van, tessék a márcz. 15-iki levél!«

Utolsó levélét 1892 decz. 24-én iratta hozzám s többek közt így szól: »Mióta vak vagyok, már a Nirvanában érzem magamat, a hol az évek nem számítatnak. Ha a sor ugy hozná, hogy ezen levelem lenne az utolsó, a mit neked iratok, fogadd legszívesebb hálámat 42 év folytán változatlanul tanusított hü ba-rátságodért és mert igen valószínű, hogy ez évben fejezzük be a 80-on túl terjedt életpá-lyáakat, tarts meg minket szives emlékezeted-ben! Ezt az egyet tudom és tudd meg azt te is, hogy mig élek, tisztelni, becsülni és szeretni meg nem szünök.«

1891 augusztus 24-én öleltem meg utol-jára, Budapesten, Atilla-utcazi lakában.

Olmuői fogoly-társa K ö n y v e s T ó t h Mihály volt, a szomszéd szoba lakója én va-lék, e czikk írója. E körből volt még L a k y Döme tudós író, premontrai kanonok. Itt volt még S z l á v y József, most korona-őr és S z o n t á g h Pál, a derek férfiu, ki jelenleg is szerepel.

Börtön-dalaiból néhány sort közlök ez alkalommal. E verset 1849. decz. 31 én írta

egyéb díj címén a törvényes kamaton felül szednek kamatot.

Egészen más kérdés a gazdák személyes hitele. Hitel-szövetkezetek lesznek szükségesek a személyes hitel kielégítése végett. Erre nézve már törvényjavaslatot terjesztett elő a jövő héten talán már szaktanácsközműv. elé bocsátja. (Helyeslés.) Elismeri, hogy az államnak közbe kell lépnie ott, ahol segítség van szükség. De viszont nem szeretne odáig menni, hogy az állam a gyámkodás szerepét vegye át. Az nem áll, hogy az állam a hitel kérdésében nem fejtett volna ki tevékenységet; éppen az állam dolgozott azon, hogy az olcsóbb hitelt megteremtse, a pénzpiacot nagyjában rendezze, ne vegye igénybe a felgyült tőkeket, hanem még ő adhasson felgyült tőkeiből. — Hortoványi határozati javaslatát nem fogadják el, mert minden gazdára ki akarja terjeszteni a törvényt.

Mezőgazdasági szeszgyáraink helyzete nem rosszabb, mint azt Bujanovics Sándor mondta, hanem fokozatosan javult. A mit az adott viszonyok közt tehetett, azt megtette, tovább nem mehet.

Arra pedig, a mint Károlyi Sándor kívánta, nem vállalkozhatik senki, hogy mindent csak jó italt merjenek, a korsmaüggyel való visszaéléseket mind megszüntessék, ez is akkor lesz lehetséges, ha az adminisztráció reformja meg lesz. (Ellenmondás a szélső balon. Minden csak az állami adminisztráció?) A regálé-berlet ma sokkal egészségesebb, mert ma a hasznosítás nagyrészt, ha nem is egészen, a községek kezében van, s ő a mellett erősebb küzdött. (Tetszés a jobboldalon.) Nem kicsinyelhető az, hogy a korsmai ügy rendezését megkezdették. Hogy ez megtörtént, mutatják azok a kervények, melyeket a t. képviselők adtak be a korsmajuktól megfosztott korsmaosok mellett. (Derűtlenség. Mozgás.)

A határidőre nézve megjegyzi, hogy az nincs befolyással a gabonának lenyomására, sőt sokszor emelőleg hatottak. Kijelentése helyezi, hogy talán mérsékelt tőzsdéadót fog javasolni (Helyeslés.)

Az ipar érdekében Molnár Józsiás javaslatát a romániai gabona behozatala ellen, nem fogadják el. Ajánlja a költségvetés elfogadását. (Helyeslés a jobboldalon.)

Bernáth Béla védi hat. javaslatát, hogy kamatnélküli kölcsönt adjanak a szőlős gazdáknak.

Molnár Józsiás szintén ajánlja hat. javaslatát, mert a magyar malmok csak addig felülhatalmúak meg feladatuknak, míg magyar terményeket őrlenek és szállítanak, mihelyt ezt nem teszik, nincs joguk a magyar társadalomtól adozatot követelni.

Következik a szavazás. A ház többsége a költségvetést elfogadja.

A határozati javaslatok közül csak a Szemer Hubert fogadják el, hogy 18 tagú mezőgazdasági bizottságot küldjenek ki.

Kun Miklós személyes kérdésben szól fel a miniszterelnök egy megjegyzése miatt.

Busch Péter interpellációt intéz a földmívelési miniszterhez az árvízveszedelem alkalmából a Duna bogyszló-bajai szakaszának elhanyagolt volta miatt s kéri, mit szándéko-

zának határán, midőn Olmüczbe szállítottat. Így hangzik:

„Fogoly vagyok, de nem szolgá hitemre!
Másképpen nőt a szabadság szívemre!
Nem zödel itt mitőlénkeket édenkert,
Nem itt teremte Isten az embert!

Elhagylak, el, szolga-fajok hazája.
Emlékl sem kell hegy s völgyed virága,
Porodból sem viszek velem, szolga hon,
Hogy a szolga-szelem rám ne tapadjon!

Lelkem fele! Szabad szellem leng poraid felett, szabad földben nyugosznak hamvaid! A szabadság lelke örökjék örökké sirhalmod felett!

Mint irod végső leveledben: „Tartsd meg emlékedben: megtartalak; véglehellemig élsz szívemben: te és a te nemes lelkü, szenvedő nő!”

Isten veled — a viszontlátásig!

Kosszi Hajdu Lajos.

ELIM.

— Regény a tengerész életről —

Irtá: Dumas. 13.

Fordította: Bíró Irén.

(Folytatás.)

— Utánam! — szolt Elim, maradjon egy közületek a ladikban, a többi jöjjön velem. Elim mindegyik kezében töltött pisztolyt tartva, a partra ugrott.

Husz lépésnyire találta e helytől az eszméletlen Jankát.

Karjaira vette s elvitte, hogy a ladikba fektesse.

Jankát csaknem utóérték üldözői. Elim körültekintett. Nem messze volt tőle Cabaret, ki a többieknél jóval előbbre sietett.

— Megállj! kiáltott rá Elim, vagy a halálé vagy!

A bandita megállott, hogy fegyverét a tengerészre irányozza.

Elim reá sütötte pisztolyát. Egy villám

zik tenni a miniszter, hogy jövőre e községek megmentessenek a vesztélyt?

Bethlen András gr. jelenti, hogy szerencsére ma még csak két község, Gerjen és Bogyszló van elárasztva; a kormány feladatának ismeri e szakasz megjavítását; évek óta megvannak a tervek; a szabályozás 1.800.000 frtba kerül s hogy nem kezdtek meg, a pénzügyi nehézségek képezték, de lehető rövid idő alatt megtörténik.

Tudomásul veszik.

BELFÖLD.

Samassa — a polgári házasság mellett. Egyházi körökben nagy feltűnést kelt Samassa egi érsek egy nyilatkozata, melyet egyik legutóbb adott parlamenti ebédjén tett. Az érsek egész határozottan kijelentette, hogy, tekintettel a magyarországi a bormis házassági viszonyokra, kívánatosnak tartja a polgári házasság behozatalát.

Temesvár és a polgári házasság. Temesvár törvényhatósági bizottsága keddi közgyűlésén Niamesny Gyula dr. indítványára egyhangulag elfogadta a következő határozati javaslatot: „Mondja ki Temesvár szabad kir. város közönsége, hogy a vallás recepezióját, az anyakönyvek állami kezelését és a kötelező polgári házasság behozatalát helyesli, a kormányknak ezen kérdéseket illető egyházi politikai programját hazafias készséggel támogatni hajlandó és ezen programm mielőbbi végrehajtásában a vallásfelekezetek közötti békeknek, a magyar állam és társadalom egységének új biztosítékát látja. — Ebbeli kijelentéseit a törvényhatóság felirattal tudatja a kormányfővel.”

A katolikus kongresszus összehívása. A katolikus autonómia ügyében kiküldött tizenötös bizottság tudvalevőleg oly értelmű indítványt fogadott el, hogy a kormány köteleztessék, hogy ez év végéig hívja össze a katolikus kongresszust. A bizottság Kammerer Ernő képviselőt bízta meg vele, hogy ezt az indítványt nyújtsa be a kormányhoz és a képviselőházzal. Kammerer Ernő képviselő már eljárt megbízatásában, melynek eredménye az, hogy a kormány hozzájárul a tizenötös bizottság indítványához.

KÜLFÖLD.

Késelő — katonatiszt. Bécsben Buresch vadász-századost elfogták. A százados elfogatására az adott okot, hogy ezelőtt pár nappal meglesett egy pékmestert az utcán és zsebkését mellébe dőfte. A százados pár nappal ezelőtt egy vendéglőben ült és az elébe tett zsebkését a füléhez tartva megropogtatta. A pékmestert ez bosszantotta és rendre utasította a századost, ki a fentemlített, nem éppen katonás módon bosszulta meg magát.

Kréta új kormányzója. A Standard-nak jelentik Konstantinápolyból: A nagykerétek megegyeztek abban, hogy Kréta szigetnek kormányzó állására Karatheodory bástát, a mostani samosi kormányzót fogják ajánlani a szultánnak.

Nagy árvíz Szerbiában. Belgrád, február 27. A hirtelenül megtörtént jég következtében a Nisovo folyó kiáradt s Nis vá-

lángolt föl a sötétben s Cabaret a tengerész-tiszt golyójától mellen találva, a földre rogyott. Most Elim gyorsan a ladikba ugrott.

— Rajta fiúk, evezetek! szolt a matrózokhoz. Nem csak a mi életünket, hanem az övét is meg kell mentünk.

— A kisasszony! kiáltott Jurkó örömben. Ezt már helyesen eszelekedte, hadnagy ur.

— Tüzet! kiáltott valaki a parton, — miatt a ladik gyorsan tova siklott a tengeren.

A golyók elveszték a sötétben. Egy oly közel esett a ladik mellett a tengerbe, hogy a vizet Janka arcára csapta, ki a reá hullott hideg víz által eszméletre tért.

— A tengerésztiszt karjai közt találta magát.

— Elim, kedves Elim! suttogta. Kévs idő előtt még örök elválásról beszéltek s most a sors ismét összehozta őket.

Elim egy kezét érzett vállán.

— Mi baj? kérdé.

— Nem látja?

— Mit?

— Hogy már nem látunk, hadnagy ur.

— Hagyjatok fel az evezéssel, parancsolta Elim, mintha zajlást hallanék.

A matrózok bevonták a vízből a lapátokat. Jankát a padra ültette Elim; maga fölállt és hallgatózott.

— A hullámzás jobbról jön, mondá.

— És balról is, szolt Jurkó. Nem hallja?

Mindkét oldalról tompa morajt lehetett hallani.

Elim aggódva tekintett Jankára.

Eltevédtünk, hadnagy ur, szolt az egyik matróz.

— Nem, válaszolt Elim. Jól tudom, hol járunk.

— Itt örvény van, szolt Jurkó.

— Valószínűleg, felelte Elim, de ki mutatja meg?

— Ez a hollandi sajtévő, mondá Jurkó.

Ez ugyanis sokat járt a parton: ismernie kell az örvényt.

ros legnagyobb részét elborította. — A gyors áradat közel ezer házat elöntött, és semmit sem lehetett megmenteni. Az árvíznek több ezer ember is áldozatul esett.

A második Panama-pör. Páris, febr. 27. A Figaro-ba Andrieux „Vidi” aláírással cikket irt, a melyben azt mondja, hogy a Panama-pör főképp ezt a három nevet fogja a tárgyalás mentébe belevetni: Freycinet, Floquet és Clémenceau. E három tanu vallomási jegyzőkönyveit Franquéville vizsgálóbíró egész szokatlanul úgy számozta, hogy az akták közt semmi nyomuk se maradt volna, ha elkallódnak. — Freycinet-t és Floquet-t állítólag azért idézték be tanunak, mert Lesseps Károly rájuk vallott. Ez a három politikus, mondotta Lesseps, ezelőtt öt évvel rábirta őt, hogy ne segítse elő azt a pört, a melylyel Herz Kornél és báró Reinach megényezte a Panama-társaságot. — Először Clémenceau kereste föl e végett s miután Lesseps nem hallgatott szavára, Freycinet hívatta magához a hadügyminiszteriumba. — Végre Floquet-nak engedett. Freycinet a vizsgálóbíró előtt megvallotta, — hogy Lesseps igazat mondott.

Határidő-naptár.

Márcz. 2. Presbyteri közgyűlés d. u. 3 ó.

Márcz. 2. A Csokonai-kör szépiestési szakosztályának ülése. D. u. 5 óra.

Márcz. 4. Az izraelita beteg-segélyző és ápoló nőegylet álarozos bálja a »Bika« diszteremben.

Márcz. 4. Alföldy Károly próbabálja a Margit-fürdőben.

Márcz. 5. A polgári-kör közgyűlése.

Márcz. 5. Függetlenségi-kör közgyűlése. D. u. 2 óra.

Márcz. 12. Közgazdasági bank közgyűlése a városháza kis termében.

Márcz. 12. István-malom r. társ. közgyűlése a városháza nagytérben.

Márcz. 12. Iparos-kör közgyűlése.

Ujdonságok.

Országgyűlési tudósításaink.

Olvasóink vehették már észre, hogy lapunk szerkesztésége minden lehető elkövet, hogy a közönség fokozottó igényeit kielégíthesse. Most is, miután a »Pesti Napló« és »Nemzet« esti lapjainak országgyűlési tudósításait — melyek nagyon magukon viselik a pártszínezet jellegét — alig használhatjuk: intézkedtünk róla, hogy eredeti országgyűlési tudósításokat kapjunk Budapestről. Ezeknek irását egy eleven-tollú fővárosi hírlapíró vállalta magára s expressz-leveleken juttatja hozzánk, így a fővárosi lapokkal egyidejűleg, sőt megelőzőleg kimerítő orsz. gyűl. tudósításokat közzétehetünk. Intézkedés történt az iránt is, hogy a nevezetesebb hazai és külföldi híreket expressz-leveleken, vagy sűrűnyíleg megkapjuk.

Márczius. Tavasz szellők szárnyain, verőfény kiseretében, megjelent márczius, a forradalmak hónapja. Még mindig nincs ugyan nagy ereje a napsugárnak, de azért már a tavasz reménye ölel körül bennünket. A hótakaró alól előtörni igyekszik a virág, fejét fel akarja útni a fűszál s a fa ágai úgyról, bimbóiról álmodoznak. . . . Az emberi kedélyre is

— Igazad van Jurkó, szolt a tengerésztiszt. Vedd le szájáról a köteleket, de keze és lába maradjon összekötve. Ne félj kedves Jankám, szolt Elim, Jankához fordulva.

— Mitől félnék? válaszolta ez, jól tudom, hogy veled halok meg.

— A hullámzás, a zajlás! kiáltott a fogoly vámor, a mint szóhoz juthatott.

— Tudod-e, merre van az örvény? kérdé Elim. Ha szerencsésen elvezetsz bennünket a nyílt tengerre, szabadságotad visszaadom s azozfelül 100 arany jutalmat kapsz.

Bekötött szemmel sem tévednék el, válaszolt a hollandi.

Adjátok át az evezőt neki!

Kezeiről leoldozták a köteleket és a kormányra ültették.

Elim mellette foglalt helyet.

— Ha látom, hogy a part felé igyekszel, mondá pisztolyát kezébe véve, azonnal lelélek!

— Jó lesz szolt a hollandi. Most evezetek, ha tudtok.

— Elim orosz nyelven ismételte parancsát.

— A kis jármű gyorsan repült a tengeren.

Csak mennél tovább a parttól, szolt Elim az új evezéshez.

Tajtékzó hullámokat lehetett látni, s a szél erősebb lett.

— Látja-e amott? kérdé a vámor balra mutatva.

A hullámortlasztól nem messze egy hajó volt.

Elim harangszót hallott. A harangot sehol sem lehet oly tisztán s oly távoli messzeségben hallani, mint éjjel a tengeren.

— A harangzó nem a szárazról jön, hadnagy ur, szolt Jurkó. A part távol van.

— A hollandi szeméi ragyogtak az rőmtől.

— Értem, szolt Elim, közel vagyunk a hajóhoz, melyen harangjelt adtak.

— S aztán? kérdé a hollandi daczosan.

átalakítólag hat márcziusnak langy szellője, vérünk gyorsabb pezsgésnek indul s agyunkban merészebb gondolatok fogamzanak meg. Közleledik márczius tizenötödike, Magyarország ujjászületésének napja. Mint ezelőtt 45 évvel, most is forronganak az eszmék s új átalakulás küszöbén áll Magyarország. Nagy időknek nézünk elébe s a győzelem reményével biztat bennünket márcziusnaklany fuvalma!

Intelligens pályáinkra nincs ember. Évek óta felujult sajtóban és társaságban, hogy a magyar középosztály gyermekei előzőnlük az intelligens pályákat s a magyar ipar épén e végett nem vehet nagyobb lendület. — Ez a felfogás úgy látszik hypokrizis. Ugyanis a nagyváradi postaigazgatóság tizenkét gyakornoki állásra hirdetett pályázatot. Ha állna az, hogy az intelligens kenyérkereseti forrásokra tódul az ifjuság, akkor annak kellett volna megtörténni, hogy erre a pályázatra legalább ötven pályázónak kellett volna jelentkeznie. Es tényleg a tizenkét üres helyet nem tudják betölteni. Csak öt pályázó jelentkezett. Ez történik a tablai területen megíresedett joggyakornoki állásokkal. — Ebből illetékes helyen arra következtetnek, hogy minden pályaválasztó előbb megakarja várni az új tisztviselői fizetések arányait, hogy az emelkedésre mely pályákon van kedvezőbb esély, és a várakozási állapont oka annak, hogy közpályáinkra is nem jelentkezik épp úgy, mint a hogy az ipari térre is csak az iskolából leiszorult elemeket lehet elédésgetni.

Lukácsin hível, a lucfalusiak, a papi állásától felfüggesztett Lukács László hívei, Kisbányán a mult héten gyűlést tartottak, melyen elhatározták, hogy a lelkészi fizetés továbbra is az állásától felfüggesztett Lukács Lászlónak fogják kiszolgáltatni, a kit most is lelki pásztornak tartanak s a helyettesített lelkésznek csak a segédlelkészi illetményeket adják. — Azt hisszük, hogy ehhez a kérdéshez meg hozzájárulása lesz az egyházi felsőbb hatóságoknak, esetleg a közigazgatásnak is.

Álarozos bál. Az izraelita beteg-segélyző és ápoló nőegylet márczius 4-iki álarozos bálja iránt oly nagy az érdeklődés, hogy a belépti jegyek nagy része már el van adva, a páholyokból már csak 3 van meg, a többi mind eladott. A jelmezek és álarozos öltözékek nagy része most készül, majd minden divat-áru üzletben láthatók a szebbnél szebb e czélra készült öltönyök, sokan Budapestről hozták a jelmezeket, nem egy meglepetést készítve ismerőseinknek. Az álarozos menet 10 órakor lesz, a mikorra már minden álarozosnak lehetőleg jelen kellene lennie, hogy a menetben részt vehessen.

Színház. Tegnap a »Sztáns«-t Verő György operettjét, melynek különösen új jelmezei vonzanak, negyedszer adták. Ma és holnap a »Pezsgő«, Muray Károlynak, e nagy tehetségű fiatal írónak hatásos vigjátéka adatik.

Nyiregyháza — a polgári házasság mellett. Nyiregyházi levelezőnkől vettük a következő sorokat: »T. Szerkesztő Úr! Szombati vezércikkében szól arról, hogy egyes városok és megyék a miniszterelnöknek bizalmat szavaztak egyházipolitikai programjáért. — Es reméli, hogy a kálmínista Debreczen es

— Milyen erős a hajó legénysége? kérdé Elim.

— Elég erős arra, hogy mindnyájatokat fölköthessenek.

— Azt nem éred ám meg, felelt Elim, pisztolyát a kormányos föléhez tartva.

— Mily erős a legénység? ismétlé fenyegető hangon.

— Tizenketten vannak, felelte a fogoly, látva, hogy a tengerésztiszt nem tréfál.

Halljátok fiúk, szolt Elim, az ég egy tengeri hajót küld számunkra, csak el kell azt foglalnunk.

— Akkor a mienk lesz, szolt Jurkó örvendve.

A legénység tizenkét főből áll.

— S nincsenek előre hozzákészítve, nem úgy mint mi, válaszolt Jurkó. Egy ügyes ember mindig kiállhat két ügyetlen ellen, mint a példabeszéd tartja.

Tehát tizenketten vagyunk ugyanannyi ellen. Persze, a kisasszony is itt van, tette hozzá vontatva.

— Egyikötök mellette marad őrizetül, mondá Elim.

— Akkor csak öten vagyunk. Tíz legyen tizenkettő ellen? szolt Jurkó, de hiszen majd elbánnuk mi velök, hiszen csak hollandi vámorok.

A beszélgetés oroszul folyt s Janka semmit sem értett belőle.

— E hajót el kell foglalnunk, szolt a fiatal tiszt, matrózaihoz fordulva. Az igaz, hogy merész dolog, de remélem, hogy sikerülni, fog csak kövessetek.

— Tüzen, vizen, — a paradicsomba, vagy akár a pokolba is! felelték a matrózok.

— Köszönöm bizalmatokat fiúk. Most keszen álljanak a fegyverek. S te, szolt a kormányoshoz, ne feledd el, a mit mondtam. Szavamat nem vonom vissza.

— Előre! mondá a kormányos.

(Folyt. köv.)

a lutheránus N. pélcát. Ha jól es Nyiregyháza a m. lasztotta és az. dottség. Nyiregy. reben épen az. különösen tekint. zott bizalmat. meg díszpolgár.

Meghiv. kerületi tanító. czeni köre folyó. városháza nagy. tart, melyre az. mindzokat, kik. deklódnak, tiszte. 1893 március 1.

Tárgyak: tisztika. foglaló, Káposztás. folyó ügyek.

A tavas. pitányáságnak a. olvasás és az ár. völgy tájékan oly. des teljesben meg. árvíz veszedelem. mértékkel, fokoz. lyása a rendes at. első hírnökei a. mindazoknak, aki. vanden lőni, a rep. inkább a kacskák.

Nagybá. — tegnap — Ró. karczagi segéd-le. ugy az egyháznak.

Részeg. Nap az éjjeli órák. atyafi abban talál. füveg bor elfogyas. utczakat danolás. ban véve nem let. hanem midőn kies. nes épülete elé. tördesni. Valószin. van. Letartóztatták. a délelőtt folyam. nak rendes (vagy. nem lehetett kiha.

A fő se. a városházán. Az nagyon kevés szá.

Az árví. tek. Paks mellett. által elpusztított. föltek. Az egész s. ház. Számos emb. ló községet teljes. ember és állat a. n a k. gyárvaros. lyána-patak elá. rosát előntötte a. a harangokat félt. veszkelve igyek. lemből.

Uj kotlíos. rendezői szögyenke. máját egy ázsiai b. kotlíonban olyan b. skart mellett sen. Az utolsó kormány. Ázsia egyik parti v. tában a bálrendező. tánczolt a terembe. szörnyűködtek, a t. mas arczczal mutog. a kivásai frakkot. mos hónapban egész.

A szinb. mára jutalom ját. a jövő hét egyik. zet jutalom játé. gyelmét. Az előad. lasztották meg, d. leg lesz kitűzve.

Az idő. köszöntött be. De. nagy szükség a. go n változónan fe. legebb volt Cirkve. pediz Orsvan: 0. a hőméréskelet elos. Délkelet-Európában. nyugoton inkább e. Legmelegebb volt. gebb pedig Uleab. 1'4. Rómában 12. 5'6. Pétervárott p. hőméről. A lev. délkeleten, a min. J ó s l a t : Deli s. enyhe idő várható.

Törv.

Tizenhá. A bécsi lapok párt. tizenhároméves, kü. és szorgalmas tu. látva, arra veteme. gattott s a primitív. forgalomba is hoz. a kis bűnöst, a k. kétségkívül a legen. A boldogtalan gyer. det, sokat neküld. letes törekvessel s. el vala, talán a lán.

